

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH (ATALANISTA)

Núm. 333.—Dissapte 29 de Desembre de 1906

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÀ

L'actitut d'en Maura

Lo quefe dels conservadors espanyols ha volgut referse de la terrible ensopegada que sufrí al calificar de *montón* la Solidaritat Catalana. Y com hi há món que s'ha lluit! Lo seu discurs contra la concessió de l'amnistia, los seus treballs pera impossibilitarla o ferla fracassar, no hi há cap de que. si d'una part li portaran aplaudiment entusiasta dels que a l'ombra de l'actual règim viuen, d'altre banda li haurán guanyat lo despreci definitiu de Catalunya.

Un home com en Maura, que ha consentit impossible les mides injustes de rigor contra la nostre terra, que no ha tingut lo valor suficient pera protestar dels actes que per determinades classes s'han realitzat contra drets tan sagrats com la propietat y l'inviolabilitat del domicili, que ha consentit l'aprobació de la inicua ley de jurisdiccions, no tenia pas dret a parlar com ho ha fet ara en nom de l'autoritat y de la justícia.

Ahont era aquesta autoritat y aquesta justícia, fa pocs mesos, quan en plenes Cortes se discutien los dogals que convenia posar a la nostra terra? Ahont era la *galhardia* de l'home d'Estat, la valentia y l'orgullisme de que en aquesta ocasió ha volgut donar probes, allavors, quan ab escarni de tot lo món civilisat, trepitjant totes les nocions del dret, passant per sobre de tots los principis lliberals, mentres s'escalsava als infractors de la ley, als perturbadors de l'orde que ells mateixos están encarregats de guardar, s'oprimia y condemnava a les víctimes y's preparava un parany pera fer més trista y abominable llur condició?

Allavors la superbia d'en Maura no tingué pera'ls catalans, que sens distinció de colors nos uniem pera defensarnos, més que una frase despectiva: nos calificá de *montón*. Avuy al veure que aquell *montón* era una fortalesa inespugnable, que guanyava batalles y imposava'l seu criteri al mateix govern, ha volgut fer un discurs trascendental pera acabar donant la rahó a n'en Lerroux, que es l'encarnació de l'odi a Catalunya.

Però no consisteix en això precisament lo gran erro comès per en Maura. Ell, ab la quefatura del partit conservador, porta anexa també la representació d'una part del monarquisme espanyol, l'única que en moments determinats havia fet concebir certes esperances a alguns catalanistes. Qui ho ignora que hi havia hagut en la nostra patria simpaties gens despreciables per alguns dels homes del partit conservador, simpaties que forsosament s'havien d'estendre al règim que aquells defensaven y sostenien?

Donchs, en Maura, o molt nos errèm, o ha vingut a matar per sempre més aitals esperances. Lo partit conservador ab son quefe al cap, es d'ara endavant enemich declarat de Catalunya, de la seva llibertat, de les seves reivindicacions. Y com, per altre cantó'l partit lliberal, també ha deixat de tenir vida en aquesta terra, resulta ben clar que l'actual règim monàrquich ha de contemplarse entre'ls catalans, ab indiferencia complerta, o ab manifesta enemistat.

A nosaltres ben poch nos importa. Les nostres idees, los sentiments que'ns fan lluitar, l'ansia que'ns mou a treballar per Catalunya, está ben per damunt d'aquestes coses. Però no deixem de comprendre que totes les solucions de govern, tots los problemas polítichs s'han de resoldre y concretar en la realitat. Y es clar que fins los més indiferents, fins los que més impassiblement miren les qüestions de formes, lo dia que sia necessari tenirles en compte, s'inclinaran a les que menys entrebanchs oposin a la seva manera de pensar, que allí ahont a un no li volen de grat,

es molt natural que no hi vulga anar per forsa.

Y veus aquí que quan això arriba, perquè arribará indefectiblement, será la millor ocasió pera que en Maura rebí una felicitació tan entusiasta com la que diuen ha rebut aquets dies ab motiu del seu discurs. Será la felicitació de tots los catalans que haurán comprès que lo que no serveix o no está en condicions de servir, es millor arreconarho de cop y volta.

PERE MONCADA.

L'ideal autonómich y'l servey militar

II

Lo progrés y l'avens de les nacions, les idees polítiques y socials, tenen un camí a seguir; los programes polítichs deuen ser y són adaptats a les necessitats de l'època; a un principi se n'hi oposa un altre; lo que avuy es una solució per un problema, demà pot deixar d'esserho; moltes vegades s'ha d'optar per lo més práctic, de moment, que no sempre es lo millor. Això explica que pocs anys endarrera tenint en compte, que del servey militar, se'n lliuraven molts; l'un perquè estudiava per tal carrera, l'altre perquè pertanyia a una corporació que's dedicava a un fi determinat, y qui per tenir quelcòm d'influencia o algun ral ben disposat, era tan marcada la desigualtat dels uns ab los altres, que al pronunciar-se lo mot d'igualtat devant la ley, tots los cors s'aixamplaven, lo poble, la massa, los humils, aquells sobre quines espalles hi gravia tot lo pes de l'Estat, prenent per igualtat y justícia lo que realment no n'era feren seva la bandera de fora quintes! En proba de que'l poble no reflexioná gaire lo que allò volia dir, recordis lo que passá en aquesta comarca ab l'apòstol d'aquesta idea, ab lo Senyor Castelar, que al crit de fora quintes! s'emportava a les masses, y al dir fora quintes, volia dir fora sorteig, volia dir servey universal y obligatori, y'l públich no ho entengué pas així.

Aixís com en una societat mercantil, a la qual cada soci hi aporta diferent capital y treball, la verdadera igualtat la verdadera justícia, no consisteix en repartir llurs beneficis en una cantitat igual a cada hu, sino que l'igualtat y justícia ben entesa nos mana donar los beneficis en proporció, al capital aportat y al treball; aixís com en lo reparto, de les diferents contribucions que son una obligació vers l'Estat, no fóra just, senyalar un tant igual per tots, sino que's proporcional a la riquesa, donchs lo servey militar, que en últim resultat no es més que una obligació vers l'Estat o nació corresponent, no es just ni equitatiu que sigui igual per tots los habitants; com no es práctic marcar la durada del servey en proporció a l'obligació real de cada hu.

Alguns fan argument a favor del servey militar universal, dient que si hi haguesin d'anar tots, algunes campanyes desastroses no s'haurien emprès. No m'atreviré a negarho. Però tots los inconvenients del sistema actual, tots y algun més los té'l servey obligatori, perquè si abusos se cometen avuy en la revisió d'expedients, més se'n cometerian, si inconvenients té'l deixar llur professió, ofici o carrera, ab un contingent de 80.000 homes, a les hores los perjudicats foren tots, si avuy la disciplina obliga a alguns a defensar idees, principis, institucions, no conformes ab lo modo de pensar propi, ab lo servey obligatori serian molts més; y es un trist consol que'jarse un borni perquè un altre's quedí cego.

L'instrucció militar obligatoria no es

més que un terme mitj, entre'l sistema actual y'l servey obligatori, no es més que un pont per passar de l'un a l'altre, ab més inconvenients que cap d'ells, per lo que's refereix als individus que entran en quinta y una ventatja per la burocracia, perquè aumentaran los ingresos per redencions, puig aixís com avuy solament redimeixen los que entren en lo cupo o siga los que treuen número més o menys baix, aleshores tots haurán d'afluxar la mosca, per cada molestia que voldrán evitarse, desde pagarse manutenció y vestit. Si això prosperés no caldría preguntar per la seva etat; los joyes de 20 a 21 anys la portarian tots marcada al cap fins hont arriba l'uniformisme! Si'ns hi fa de por la llibertat individual, que ni sisquera volen que un se talli'l cabell del modo que li dongui'l gust y la gana! Com pot ésser que la sentin jamay l'autonomia'ls polítichs que això disposan! Com pot ésser que tranzigeixin ab nostres doctrines deslliuradores los que están acostumats, los que tenen lo dret de graduar lo fret y la calor que deuen sentir los altres, disposant l'abric, lo vestit, lo calsat que deuen posarse!

L'Estat que això obliga a qui temporalment contra sa voluntat, o quan menys sense sa adquisencia ha de deixar son modo de viure, no será jamay un Estat d'homes lliures. Com volen que dongui l'autonomia, al municipi, a la regió, si corsensa per negarla a l'individu, que's la base, lo fonament de tota nació? Y tot això encare tindria explicació, tindria dispensa, si fós indispensable, si fós absolutament necessari, si no hi hagués altre medi, si no tingués substitució; que haventhi un medi més just, un procediment més convenient, un modo de fer més práctic y possible, un sistema millor de satisfere la necessitat de tot Estat de tenir eczèrcit que respecti casi en absolut la llibertat y l'autonomia de l'individu, no té ni dispensa ni explicació possible.

Aquest medi més just, aquest procediment més convenient, aquest modo de fer més práctic y possible, que respecta en absolut la santa llibertat y autonomia de l'individu, es sustituir lo sistema actual de reclutament, per lo servey militar ab voluntaris.

Que'l servey militar per medi de voluntaris es práctic, no cal escarrassar-se gaire per demostrarlo; basta solament recordar que alguna gran nació lo té implantat y que li es suficient pera subvenir a les necessitats fins de guerres colonials. Nacions ben petites, no tenint altre eczèrcit que'l voluntari, són respectades en sos drets y independència. Y no cal cercar fóra de casa arguments. Que per ventura'ls nostres voluntaris a l'Àfrica no van donar quan menys tan bon resultat com l'eczèrcit forós? Que per ventura mancan voluntaris pera cubrir les places del còs de guardia civil? Lo servey per dit còs prestat, que ho fóra més ni tan bé, fet per forsosos? Lo còs de carabiners y policia no están nodrits esclussivament per voluntaris? Que l'eczèrcit necessita un contingent més gròs, es veritat, però aquestos cents y mils d'emigrants que abandonen llur patria per manca de medis de viure, ne donarian un gran contingent de voluntaris; ab la ventatja que molts dels que avuy marcan maleint, restarian aquí útils a la patria.

Que per estimular la concurrencia de voluntaris deurían mellorarse les condicions higièniques dels quartels, cuidar mellor de les necessitats del soldat, modificar costums arcaiques y moltes altres coses que no són del cas enumerar quin dubte té? Però que per ventura no es just que a qui presta un servey se'l cuidi y recompensi? Que això significaría probablement, un augment de gasto a l'Estat (que hi ha qui ho nega): que significaría un petit gasto, devant la llibertat conquistada?

Los autonomistes tots, blancs, negres

y vermells, tenim obligació d'insistirhi, molt y moltíssim sobre aquest punt que us uneix; cal fixarse que'ls polítichs, centralistes, nostres enemichs, no fan més que ressucitar qüestions que puguin dividirnos. Al seu nefast *divide y vencerás*, tenim obligació d'oposarhi *l'unio fa la forsa* y cridem sempre que tinguem ocasió *fora quintes, visca l'eczèrcit voluntari, visca l'autonomia!*

JOSEPH MESTRES.

Vilallonga, Desembre 1906,

DEL PRIORAT

Molt aviat haurán de ferse eleccions provincials en aquesta comarca. Siguent la Cambra agrícola de Falset y sa comarca, l'entitat més important constituída dintre de la mateixa, hauria de comensar a preocuparse d'aquesta qüestió, tant per aquestes eleccions com per les altres de diputats a Cortes. Cal, donchs, que la nostra comarca's desensopeixi y que comensiv a pensar que es lo que més li convé, si decantarse ab fe y entusiasme per la política catalana que representa la vida, o per la política burocrática que representa la mort.

Tothom está ja convencut de que lo que falta a Espanya es *justicia* y de que la política del *caciquisme*, del *favoritisme* y del *caudillesmo* no hi allunya cada dia més. Tothom está ja convencut de que lo que falta a Espanya es *administració* y de que la política de les oligarquies madrilenyes ab llurs monopolis y llurs pressupostos de farsa l'empitjoren cada dia. Tothom está ja convencut de que lo que falta a Espanya es treball y de que les concupiscencies burocráticas malbaraten tota l'industria nacional, menjantse, abans de construirlos, los barcos, los canóns, los pantanos, los canals y les carreteres. Y'l problem que té ansies de vida, devant de tan trist espectacle, no ha de creure de brassos y ab resignació musulmana contemplar un indolent passible com la casa s'enruna; sino que, ab pera tranquil·litat de la seva conciencia ha d'aportar son esforç al bé comú, ajudant ab fe y entusiasme als que treballan per traures de sobra tanta vergonya y tanta miseria com encarna la política burocrática que als ulls del món civilisat nos deshonra.

Si la Cambra agrícola de Falset y sa comarca's preocupa del benestar moral y material dels seus associats, cal que's fassi un ben bé càrrec de tan important qüestió que en les prop-vingents lluites electorals obri en conseqüencia.

Falset 25 desembre 1906.

Lo meu pessebre

A casa, quan jo era noy, feyam pessebre. L'avi, que era afamat *pessebrista*, m'portava a la fira de Santa Llúcia y allí's desdinerava pera satisfere mos capritxos. Tot m'ho deixava comprar y gosava veure com jo m'embadalia devant d'aquelles parades plenes de figures de diferents mides, y sols me renyava donantme lliçons, que recordo encare, quan jo, ab la tossuderia propia de la quixalla, volia comprar un cassador ab l'escopeta de plòm, lluenta, nova de trinca...

De tornada anavam tant carregats que gairebé no podiam bellugar-nos: suros, molsa, bruch, pomes y les butxaques plenes de figures.

La vigília de Sant Tomàs anavam a la platja de la Mar vella a recullir sorra y la ficavam dins d'un saquet, servintnos pera arreglar los caminals y'l llit dels rierols que presentavam ab tota propietat.

Sobre tot la propietat! L'avi n'era un es

y lo que's dolent.

Lo Senyor Font, a l'escriurer son primer drama ho degué de tindre en compte y feu lo que'l seu criteri li dictá. Doná esbarjo a un desitj, y al ferho, malgrat la cruesa de l'assumpto, ha satisfet un ideal, ha complert ab una irresistible voluntat de la seva ànima. Lo públich que li ha fet de jutje ha dictat també'l seu fallo. Abdós poden mostrarse satisfets.

Los actors se lluiten com de costum y's feren mereixedors de forts aplaudiments.

B. M. y B.

Igualtat davant de la llei y la constitució

Lo Govern per fi s'ha ajupit a les exigencies dels blataires de l'interior, y un cop vensudes; com ha pogut, les dificultats que s'hi oposaven a conseqüència del tractat ab los Estats Units, ha presentat a les Corts lo projecte de llei augmentant lo dret de duanes dels blats estrangers en 250 pessetes or per cada 100 kg. que s'importin, a més de les 8 pessetes or que ja paga, segons l'aranzel vigent. Lo blat avuy a l'extranger té un preu promitg, segons classe y pés específich, de 16 franchs los 100 kg.; aixís ab los 8 franchs de dret d'entrada que avuy paga, té una protecció lo blat del 50 per 100 del seu valor; però ls senyors blataires (no s'han de confondre ab los agricultors) de l'interior no'n tenen prou ab un tant petit dret protector, y tant s'han exclamat, han fet, han dit y fins amenassat, que han lograt que'l *paternal Govern* que patim se'ls escoltés y presentés lo projecte de llei de que parlem, augmentant los drets d'entrada sobre'ls blats fins a 1050 pessetes or per 100 kg.; lo que representa la *migrada protecció d'un 65 a 70 per 100* del seu valor, segons sigui aquet.

Una cosa cal remarcar, y és que precisament aquells senyors que més escarafalls feyen contra les industries catalanes, pel gran delict de que l'aranzel actual les protegia d'un 25 a 35 per 100 (advertint que son en número molt reduit les que tenen tanta protecció); aquells mateixos senyors, lliurecambistes alguns de ells, per més senyes, son los que avuy intriguen y apresen, apoyant les pretensions dels blataires de l'interior, obligant al débil Govern a sucumbir a llurs exigencies.

Però hi há més encara; se tracta aquí d'un producte de la terra, d'una primera materia alimenticia, base principalíssima y casi insubstituible de l'aliment de l'home. ¿Y a un producte d'aquestes condicions y naturalesa se l'encareix ab un 65 per 100 del seu valor, quan se regateja y troba excessiu un 25 per 100 de protecció a alguns dels productes manufacturats de fabricació nacional? No s'ha de dir lo calificatiu que això mereixerá, segurament, a tot lo que's parí un moment a considerarlo.

Es curios lo que aquets dies está passant al parlament espanyol, als catalans, si bé ab un *inri* per afront y sense satisfet als drets ni a la justícia, nos donen una amnistia bastant amplia; als castellans los acotentan ab l'augment aranzelari sobre'ls blats; y conservadors y liberals, de comú acord, han fet l'arreglo pera que pugui tenir la solució que més convingui y agradi a qui está darrera de la cortina. Tot plegat fa l'efecte d'una tapadora pera amagar tanta miseria y bruticia y pera aguantarse'l govern uns quants dies més en lo poder; però se sent ja la farum de la descomposició.

"VALENCIA NOVA"

Ho va resultant una Valencia nova la que están laborant los regionalistes valencians. Es una Valencia que renaix en son antich esperit, dintre del mon nou de la moderna civilisació.

Lo diumenge passat, la societat regionalista «Valencia Nova» va tenir Junta general pera renovació de cárrechs, y feta la votació, la Junta directiva quedá constituída aixís:

President, don Faustí Barberá, vis-president primer, don Rafel Criado, vis-president segon, don Manel Cortell.—Vocals: don Eduart Boix, don Lluís Queralt, don Manel Berusell, don Manel Moltó, don Lluís Mora, don Joseph Amat, don Eduart Altarriba, don Artur Domingo y don Antoni Mora.

Acabada la votació, lo president honorari senyor Puig Torralba, ab breus paraules presentá a la concurrència ls elegits, que foren molt aplaudits.

Don Faustí Barberá doná les més corals mercés per l'honor que se li havia fet y

demaná a tots que li donessin la seva entusiasta cooperació pera poder cumplir dignament la tasca que li havien encomanat.

Digué que'l regionalisme no és lo separatisme, com diuen a Madrid, calumniants, ni té, al menys a Valencia, les tendencies atáviques y retrógades que altres li adjudiquen. Lo regionalisme es la salvació d'Espanya.

Parlá científicament de l'importancia y finalitat de la doctrina autonomista o regionalista, excitant a tots los presents pera que, essent models d'ilustració y de cultura, serveixin pera atraure sobre llurs ideals lo respecte y la simpatía dels veritables patriotes.

Acabá fent una crida als bons valencians pera que desde les rengleres dels regionalistes treballin en profit de la terra valenciana.

Lo senyor Barberá fou aplaudit ab gran entusiasme, y la majoria aná a donarli una estreta de má y la més coral enhorabona.

Elogi del Fret, pera dir en les Festes de Nadal

De tots los físichs patirs dels homes, lo fret es acás lo que més aviat sembla venir de part de Deu. Altres dolors, com la fam, la set, y la mateixa calda excessiva, se dirien imposats al ser miser per alguna potencia hostil, si no'l mateix Dimoni. Però hi há en lo fret alguna cosa de tan pur, que ab claretat s'entén que no pot produirse més que per má tres voltes santa.

Veyeu com en la neixensa de Jesús la desgracia de pobresa es representada, essencialment, en fret. Se fa difícil figurar altres mals trasponent la porta de la Establia. Jo no sabria imaginar la Santa Verge esguardant al Jesús Infant, morta de set,—de la que se'n diu set.—la boca seca, oberts tràgicament los llavis. En cambi una lleugera tremolor sobre la blancor, ne completará graciosament la poesia, aixís en lo visatge de la Mare de Deu, com en lo de les estrelles.

¿No es de creure que les mateixes estrelles tenen fret? ¿No deu tenirne a sa manera la lluna, no'n deuen tenir los raigs de lluna? ¿No'n té'l mar, tan quiet, tan solidari, lo pobre gegant bondados? Y ls morts, ¿no'n tindrán, enllá de les eres? Y les criatures a venir, ¿no'n tindrien per ventura, enllá del futur?... Mentres que de fam y set sembla que no més n'han de patir les besties.

... Jesús, bon Jesús, que naixeu en aquesta nit; feu, y ajudéunos a fer pera tothom la vida dolça. Sé com es indispensable el Dolor: deulo moral mellor que físich, per rahó de noblesa... Mes, si cal mal físich, per rahó de noblesa també, trieu, més que aquells que fan parents ab les besties, aquell altre en que semblém units ab los alts, ab la lluna, ab los raigs de lluna, ab los estels, ab lo mar, ab los morts, ab les criatures a venir, y ab aquell tremolar tan bell de la vostra Santíssima Mare, en la desabrigada Establia.

XENIUS.

NOVES

A tots los nostres apreciables llegidors y col·laboradors desitja Lo CAMP DE TARRAGONA un bon acabament y un bon felís y prósper any nou y a Catalunya vida nova.

Novament la culta y populosa ciutat de Barcelona ha sigut teatre de les baixes y criminals ires dels desbaratadors de la societat.

A nom de no sabém qui, explotá lo día de Sant Esteve una màquina infernal que ferí greument a un pobre home que s'esqueya ésser a l'orinador ahont la bomba estava depositada.

Miracle providencial fou que no hi hagués més víctimes, però l'intent de ferne en major cantitat no hi ha pera que dupar que'l desconegut autor lo degué de tindre.

Lo dia abans se'n trobá un altre que també volgué la Providencia que no's complissin los malvats instints de l'autor o autors.

No'ns hem d'esforsar gayre pera fer patenta la nostre protesta més dura y enérgica, però avuy cal que la dirigim severíssima contra'ls nostres malarats gover-

nants que no saben trobar lo filó d'aquestes mines ahont nian ideals tan perversos.

¡Pobre Barcelona si no procura ella mateixa salvarse!

Si confia que'ls governs la lliurin de l'abím y'l desespero, aviat la grau ciutat será presa del pauperisme més horrorós y vergonyant.

Al menys per lo que fins avuy ha donat mostra pera que no's repeteixin escenes tan sagnantes com les del Liceu, Cambis Nous, Rambla de les Flors y carrer de Fernando y tantes altres tentatives de crims no arribats a realisarse.

Per excés d'original deixém de publicar la llista darrera de la suscripció de la *Senyera de l'Orfeo*.

Ho farem en nostre pròxim número. Los que hi vulgan contribuir poden aprofitar aquesta setmana que será definitivament la última.

Les festes de Nadal han trascorregut a nostre ciutat molt animades y alegres, sense que s'hagi hagut de registrar cap nota desagradable, cosa gens estranya en un poble com lo nostre, tan sossegat y decent, propi del carácter que'l distingeix.

—Neurasténies.—**Neurostédgeno Sugrañes.**

L'any se despedeix ab rigorosíssim fret. Les grans nevades caigudes a l'alta montanya han produit lo natural efecte y en lo pla les glassades sovintejen cada dia més fortes. La d'avuy, segons notícies, ha sigut inteníssima y ho proba la baixa temperatura que en tot lo día s'ha sentit.

Passat demá, dilluns, comensará la temporada de Carnestoltes en la societat «Ateneu de Tarragona» ab un lluit ball en obsequi als socis.

L'esmentada festa promet ésser molt lluída.

Segons telefonema rebut a la Cambra de Comers, lo Senat ha acceptat també l'esmena del diputat a Corts D. Juliá Nougués als presupostos, pera l'establiment d'un corréu setmanal entre'l nostre port y les Balears.

Peral diumenge dia 6 del mes vinent s'anuncia la celebració d'un miting anticlerical en aquesta ciutat, prenenthi part los diputats D. Roderich Soriano y don Juliá Nougués.

Aixís se desprèn d'una comunicació que se'ns ha enviat.

Convalecencies.—**Ovi Lectina Gíol.**

A la Consergeria de l'Ateneu de Tarragona s'han posat a la venda les coleccions de postals editades per l'Associació Protectora de l'Ensenyansa Catalana, qual producte íntegre's destina al foment de les escoles catalanes establertes en la nostra terra.

Cada colecció's compon de 20 postals, representant monuments y paisatges de Catalunya, hermosament gravats, essent lo cost de les 20 postals una pesseta.

Les recomaném als aymants de les escoles catalanes.

Tothom está enterat de l'últim atentat terrorista a Barcelona. Quan dimecres a la nit, se reberen aquí les primeres notícies, hi hagué un veritable esclat d'indignació, més per l'acte en sí y per llurs autors, per l'incuria que suposa l'indiferencia ab que l'Estat mira aquesta trascendental qüestió.

En cap país que no fos Espanya succehiria lo que esta passant a Barcelona. Lo nostre modest parer es que'ls barcelonins y llurs entitats mes autorisades, han de deixarse de protestes y exclamacions inútils, y obrar ab tota l'energia possible.

COSTUMS TARRAGONINES

Darrereras obras de

D. FERRAN DE QUEROL Y DE BOFARULL

HERÈU Y CABALÉ..... Preu: 2 ptas.

MONTERRAT..... » 3 »

Se venen en l'estampa d'en Francesch Sugrañes.

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL

Ateneu de Tarragona

Funcions pera demá diumenge

TARDE.—«Lo cantador», «Qui... compra maduixas» y «Lo somni de l'Inocencia».

NIT.—«Matrimonio civil», «Claror de posta» y «La Praviana».

TIP. DE FRANCESC SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

TAQUIGRAFIA

S'obrirá un curs lo dia 2 de Janer pròxim.

Mensualitat, 5 pessetes. Direcció, Armañá, 3, 2, 2.^a

Llissóns alternades, de set a vuit de la nit. Classificació d'alumnes: los menors de 16 anys, los dilluns, dimecres y divendres. Los demés, dimars, dijous y dissabtes.

Als tres mesos, prácticas de velocitat. Per l'inscripció, dirigirse de paraula o breu escrit a D. Lluís Arís.

Emulsió NADAL Mellor que Scott y similars: Única ab 80 per 100 oli bacallá tot assimilable. Usant oli sol, se tolera mal y perd vies intestinals. Reconstituyent nens, adults, vells; consunció, convalecencies, clorosis, embarás, lactancia, tos, tisis, escrófules, raquitismes, anèmia. Certifican eminentes doctors Col·legis Metges y Farmacèutichs.

MEDALLA DE PLATA

Xarop Hipofosfít NADAL Tònic reconstituyent, estimulant. Hipofosfít cal, estircina, ferro, manganés, quinina, sosa, cuasina, neurostina (fósforo orgánich), format sosa.—Anèmia cerebral, enfermetats medulars, astenia muscular; activa digestia, deté caducitat orgánica.

MEDALLA DE PLATA

Glimina NADAL Antidiabètic infalible de «Limas de mar». Demanèu literatura.

Major, 14.—TARRAGONA

Senyors Propietaris

Si desitjèu planter d'ametllers empeltats ja, de les mellors classes y de prèus molt econòmichs procedents de la provincia de Lleyda, dirigiu-se al Sr. Joseph Illa, Comte de Rius, n.º 11, 1.^a

Tallers d'Arts Sumptuaries

DE

FRANCISCO CASANOVAS

SUCCESSOR DE FÉLIX RIBAS

Carretera de Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries.

Projectes y presupostos detallats de les obres que ho requereixin.

Donya Carme Figuerola

VIUDA DE PERPIÑA

ESPECIALISTA EN PARTS

Ex-alumna de l'Hospital de Santa Creu, de Barcelona, ab dos anys de practica en dit benèfich establiment, ofereix sos serveys.

Rambla de Sant Joan, 56, entressol

TARJETAS DE VISITA

Impremta Sugrañes

LÍNIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y C. S. en C.

SEVILLA

Per a València, Alacant, Cartagena, Almeria, Màlaga, Cádiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Villagarcia, Carril, Coruña, Ferrol, Gijón, Santander, Bilbao, Sant Sebastià, Pasajes, Bayonne, Burdeos y Nantes.

Serveg ràpid eventual per al Nord d'Espanya, ab escala en los ports de València, Alacant, Màlaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Coruña y Santander.

S'expedeixen coneixements directes per a Ayamonte, ab trasbord en Huelva als vapors **La Activa**.

S'admet càrrega y passatgers a preus reduïts.

Sortirà d'aquest port lo pròxim dijous lo magnífich vapor espanyol

CABO S. MARTIN

de 1.230 tonelades, admétenent càrrega y passatgers per als ports nomenats.

Son consignatari **D. MARIAN PERES**.

NEURASTENIES

clorosis,

debilitat general,

anemia

se curen radicalment ab l'ús del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTES LES FARMACIES

Sastreria y Camiseria d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastreria, Camiseria y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionen tota mena de trajos y pessés per a senyors eclesiàstichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÈS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

Vi d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo millor dels tònic.

Sucre vermifrug del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey per espulsar los cuchs.

Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.

Deantidna del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten totes sas malalties.

Per a tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

AYGUA NAF SERRA

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigües

de semi-seda y cutó,

de color inalterable,

y teixit tantíssim hò,

que resisteix tota proba

al devall d'un canaló.

Ademés, també té uns vanos

ab pintats tan rebòns,

que ni Rafel ni Murillo

los podrien fer melló,

aproposit per regalós;

causan gran admiració.

Trobaran també sombrillas

y un gran assortit de bastons,

parassols de totes menas

que són molt barato y bons.

Mellor dit: no hi ha cap casa

en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez-Núñez 6, baixos.

Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibreria

y Centre de suscripcions de D. Sadurn Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre..... 1'50 pta.

Foia..... 1'50 »

Extranger..... 2'0 »

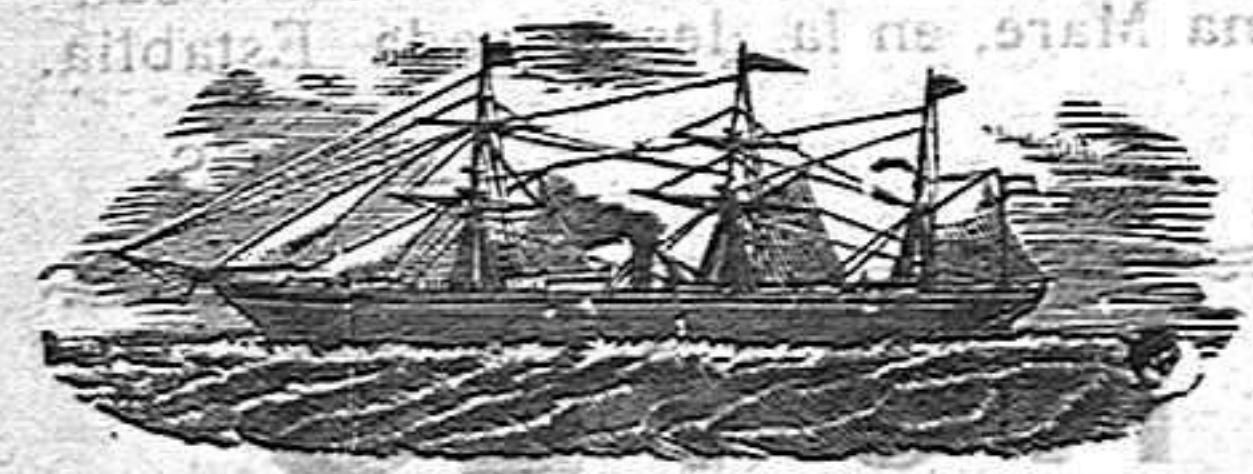
Número d'avuy..... 0'15 »

De venda en lo local de l'Associació Catalanista,

carrer de Méndez-Núñez, 6 y en la esmentada

Llibreria.

Anuncis a preus reduïts

Serveys de la Companyia Trasatlántica

Linia de Cuba y Méxich.—Lo dia 17 de desembre sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

ALFONSO XIII

directament per a Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega per a Costafirme y Pacífich ab trasbord a Habana al vapor de la linia de Venezuela-Colombia. Combinacions per al litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méxich.—Lo dia 26 de nubre. sortirà de Barcelona, l' 28 de Màlaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

MONTSERRAT

directament per a Nova York, Habana y Veracruz Combinacions per a distintes punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge per a Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de desembre sortirà de Barcelona, lo 13 de Màlaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

BUENOS AIRES

directament per a Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes per a Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega per a Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacífich, per a quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació per al litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge per a Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y per a Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega per a Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y per a Trinidad, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo dia 8 de desembre sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

ISLA DE LUZON

directament per a Génova, Port-Said, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Àfrica, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo dia 3 de desembre sortirà de Barcelona, lo 5 de Màlaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

LEON XIII

directament per a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, l' 18 de València, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVERDE

directament per a Tànger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife per a empendrer lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, València y Barcelona.

Linia de Fernando Poo.—Lo dia 25 de Janer sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

per a Fernando Poo, ab escalas a Casablanca Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guinea.

Linia de Tànger.—Sortidas de Cádiz: dijous, dimecres y divendres. Sortidas de Tànger: dimars, dijous y dissaptes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt còmode y tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servey. Rebaixas a families. Preus convencionals per a camarots de luxo. Rebaixas per a passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expenen passatges per a tots los ports del món servits per líneas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderias que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlits d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòlits de determinats articles, ab arreglo a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comers y Obras Pùblicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del dia 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostruaris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual venda, com ensaig, desitgin fer los Exportadors.

Per a més informes dirigirse a son agent

D. EMILI BORRÁS

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor tendre, fresca y esculida del taronger agre y's vend en botelles de 1/4 de litre al preu d'una pesseta. A l'engros importants descomptes. Famaçia y laboratori de A. Serra.—Rous A la menuda Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demandar AYGUA NAF SERRA